

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 3 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult

Pentru România:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Din rătăcirile noastre.

I.

Idealism și realism.

(*) Pe la mijlocul vascului al XVII-lea, muncitori intelectuali ai neamului nostru spuneau despre cuvinte vorba de spirit, că ar fi ca banii — oă banii aceia sunt buni, cari umbli în toate țările, așa și cuvintele acele sunt bune, care le înțeleg toți. (Predoslovie la traducerea Noului testament de Belgrad, 1648). Oamenii ai unor vremuri mai pozitive, am mai pute aduce inteligenței comparații o notă modernă: cuvintele sunt ca banii — se falsifică și ele. Ear' dacă banul falsificat păgubește punga, cuvântul falsificat nu e mai bun: el păgubește mintea omului.

Sunt multe la noi cuvintele false. Bijbă de ele graiul și stilul cărturarilor. Și adesea inocenții lor autori (adese-ori cîntători de legi) nu lovesc nici într'un articol de cod penal, lovesc înă adese-ori prin articole de gazetă în buna compuneală a cetitorului. Ear' răul ce răsar pe urma lor nu scade din puterea lui față de relele provocate de falsele monede. Cu vorbe false ajungi la sentimente și la idei false, ear' de aci la muncă falsă, la treburi fără duh și fără socoteală.

Voiu pomeni deocamdată două vorbe, cari ne zăpăcesc prin greșita lor înțelegere de către cărturarilor nostri, bătărâni și tineri, dar' mai ales tineri, căci bătărâni nostri nu se prea împrieteneau cu vorbe de astă filosoficești.

Cum se aplică la noi, îndeobște cuvintele idealism și realism? Așa cum îi place celui ce le aplică, ear' prioașul e aproape totdeauna robul greșelii generale. Care-i aceasta? La ce se gândesc oamenii nostri când vorbesc cu acre serioase, despre idealism-idealități — ideale, ori despre realism-realități-realitate? Nu ne stă voia să facem aici discuții filologicești ori filosoficești. Ținem să scriem pe înțelesul tuturor — doar' așa vom fi feriți să provocăm și noi zăpăceală.

De obicei, cuvintele «idealism» și «realism» se întrebuintează la noi pentru a distinge între două feluri de muncă omenească și li-se dă un caracter exclusiv etic, aplicându-se la însuși fondul muncii, ear' nu la forma, în care muncitorul își înțelege rostul lui în viață.

Idealism ar fi o filosofie înaltă a vieții — munca pentru ideal. Realism — o filosofie de rînd: traiul pentru cele lumesci, pentru realitate. Idealismul acesta monopolizează cu desăvîrșire drep-

tul asupra idealelor, realismul s'ar fi aruncând lacom asupra bunătăților vremelnice ale vieții acestora.

Idealistii privesc dincolo de cele pămîntesti, realisti se pierd în haosul unui trai pur material. Cam așa-i povestea. De aceea ni-se tot predică de o vreme încoace «idealism și ear' idealism, căci de nu ne prăpădim cu zile. De aceea ni-se propovădușește de altă parte, de către oameni, cari sînt sîtu de «idealismul» nostru de până acum, — realism, politică realistă, activitate, alegorii și deputați români, că de nu perdem ori-ce drept la viață, — la realitate. Cei dintău, un soi de vișători cu ochii la stele albastre (dacă nu verzi), caută să ne deslipească de condițiile reale în cari trăim și să ne îndrepte spre necari ideale și pentru ei destul de neguroase. Ceiațați, ca oameni practici, ar voi să ne deslipească din neguri și să ne lege mai mult de pîne și de carne, de alegorii și de deputați. Unii sînt romantici, ceiațați sînt oportuniști. Romanticii, fiindcă uită viața și visează dincolo de ea lumi neexistente. Oportuniști, de oare ce nu numai că iau viața așa cum este ea (și cum trebuie luată), ci vreau să țină seamă și de împrejurări, pe cari stă în voia noastră să le schimbăm. Romanticii nădăjduesc fericirea noastră dela «vednica dreptate» oportuniștii dela «o luptă în cadrele legilor existente».

Ei bine, nici «idealismul» nici «realismul» așa înțeles nu s'isvoare limpezi. Idealismul, ca muncă pentru bunurile ideale, și realismul, ca muncă pentru bunurile reale, nu s'au două puteri care s'ar dușmăni pe viață pe moarte. Un idealist înflăcărat poate proceea foarte realist în viață și un realist încornat se poate însufleși de cele mai înalte ideale. Căci nu două contraste de ordin etic, ci două concepții filosofice ale vieții își stau aici față în față. Nu-i vorba de fond, ci vorba de formă.

Nu scopul se caracterizează prin cuvintele astea, ci mijloacele. Idealismul ca o filosofie a vieții, realismul ca o altă filosofie a vieții, — se înțelege aici! Ear' așa putem să ne limpezim ușor. Idealismul proclamă ca izvor de acțiune *ideea*. Avem să pornim dela idei sau dela ideale, pentru a făuri *mijloacele* și pentru a fixa *întele noastre*. Ideea domină, realitatea trece în planul al doilea. Dimpotrivă, realismul pornește dela realitate, dela *fapt*. Din stări date avem să scoatem ideile noastre, lor avem să potrivim mijloacele noastre, din ele avem să cîștigăm adevăratele noastre scopuri. Aici faptele existente constituiesc temelia ideilor, dincolo ideile dictează interpretarea faptelor. Evident, un idealist este mult

mai subiectiv decît un realist. Cel dintău e legat de ideile lui, al doilea ține seamă de faptele obiective — cari constituiesc, prin ființa lor, o proprietate a tuturor.

Estă-ne deci așunși, poate, la un punct luminos. Idealism și realism caracterizează felul de muncă, ear' nu munca însăși. Așadar' n'ar fi nici o primejdie de am mai slăbi-o din idealismul romantic precum și din realismul oportunistic. Ideale, pentru cari face să se scrie, trebuie să isvorească din viață, din realitate — altfel sînt utopii.

Deasemenea e vrednică de traiul numai o realitate, care ne-o croim noi înșine după puterea noastră.

Deși nici ideale din stele, nici realitatea pătătoasă a compromisurilor celui mai slab cu cel mai tare. Ci o muncă realistă pentru ținte ideale. O muncă pozitivă faptelor date, pentru idei și ideale temeinice pe fapte. Căci fapta dată e singurul adevăr, de care nu se poate îndoi nimeni, — ear' ideile sîntetoase nu s'au clădit nici odată pe neadevăr. Adevărul însă nu-i decît viața, așa cum este ea ziua și noaptea, ear' nu așa cum o visăm noi noaptea și — ceea ce-i mai rău — ziua.

Într'un articol următor vom trata despre o altă sinteză din zăpăcelile noastre: *activitate și pasivitate*.

Sibiu, 30 Dec. 1902.

Statificarea poliției. Ministrul prezintă fause de mai de mult declarația, că vrea să statifice poliția din orașele din provincie. După cum comunică «Kol. Ert.» în ministerul de interne decurg lucrările pregătitoare și ministrul a provocat acum de curînd singuraticile primării orașenești să-i prezinte un conspect amănunțit despre cheltuielile reclamate din an în an de cercetările făcute în chestii penale.

Dela Ligă. Printre membrii Ligii culturale, secția Iași, se agită ideea organizării unei serii de conferințe populare, cu subiect național.

E vorba ca aceste conferințe să se țină odată pe lună simultan, în aceeași seară, în cele 5 despărțiri ale orașului.

În fiecare despărțire, conferința se va ține în localul școlii respective.

La inaugurarea acestei admirabile serii de conferințe, vor fi invitați pentru a participa frunții Ligii centrale din București.

Această frumoasă inițiativă, concretizată în fapt, netăgăduit că va reîn-

flui Liga culturală, înjghebată cu frumosul gând de a uni la oaltă, prin suflet și grai, poporul din toate plaiurile locuite de Români.

Chestia de limbă în Moravia. Comitetul național al Germanilor din Moravia a respins, pe baza raportului deputatului Dr. Götz, principiile guvernului pentru regularea chestiei de limbă în Moravia.

În memoriul, ce se va înainta din partea comitetului german prim-ministrului Körber, se zice între altele, că Germanii din Moravia nu se mulțumesc cu măsuri provisorii și cari se rapoartă numai la chestia de limbă din Boemia și Moravia, ci cer o regulare generală și definitivă a chestiei. Cu privire la Moravia, comitetul pretinde, că atât comunicarea oficială de stat între oaltă, cât și serviciul intern se se facă exclusiv în limba germană.

Frumoasă prospect de împănare între Germani și Cehi!

BUDGETUL PROVVISOR IN AUSTRIA. Zilele acestea se va publica în foaia oficială «Wiener Ztg.» un ordin împărătesc, semnat de toți ministrii, prin care guvernul e autorizat pe baza §-ului 14 la un budget provisor pe șase luni.

Nou proces de presă? Pe valorosul organ național «Grosskinder Zeitung» pare a-l amenința un nou proces de presă. Procuratura din Seghedin a recerșat pe căpitanul de poliție din Chikinda-mare, să conștie manuscrisul articolului, apărut în nrul 50 cu titlul «Der alldeutsche Gedanke».

Pactul financiar cu Croația. Cu privire la încheierea pactului financiar dintre Ungaria și Croația deputații regnicolare vor re-lua tratativele în a doua jumătate a lunii Ian. Banul Khuen-Hedervary a conferat zilele trecute în chestia aceasta cu prim-ministrul Széll.

O voce evreească despre Ungaria.

Am mai avut prilej să reproducem din foaia «Jüdisches Volksblatt» din Viena păreri, cari se lovesc în capete cu cele proferate de presa jidovească și jidovită din Ungaria. «Jüd. Volksbl.» e organul partidului național jidovesc, care face propagandă pentru organizarea jidovimii ca naționalitate deosebită. În Cisaltania s'a grupat un număr mare de Jidani în jurul steagului desfășurat de acest organ sionist, în Ungaria însă, în care Jidovii și ved Palestina evreească aproape realitate, sînt rari cei ce ar ieși bucuros din patul cald, în care s'au sălă-gluit pe contul populației creștine. Că

și ungi se află și aici unii, cari apreciează după merit stările desolate create de guvernul actual, o dovedește «Epistola ungară», publicată în numărul ultim al acestei foi cu motto «Fiat Hungaria, pe-reat justiția». Aci se zice între altele:

«Motto acesta, care brilează la începutul epistolei mele, să nu credeți, că e iscodit de cine știe de dușman al Maghiarilor pentru de-a-și bate joc de țările coroanei sfîntului Stefan; nu, el a fost folosit întocmai de unul din organele conducătoare, de «Maghiar Hirlap». Aceasta foale nobilă espune acolo, fără nici un înconjur, că principile, după cari se guvernează azi în Budapesta, poate că lovesc în principile din vestul Europei, numescă-se dreptate, democrație, egală îndreptărire națională; după aceste principii se poate guverna în Europa, dar' nu în Ungaria. Rassa maghiară e o minoritate și ea își poate susține stăpînirea numai prin un regim militar. Mărturisim bucuros — căci sinceritatea merită sinceritate — că pentru o astfel de morală domnească ne lipsește ori-ce pricepere. Dar', pentru Dzeu, Maghiarii aceștia vor să joace rolul de rassa superioară! Avem aici o haute-aristocrație, care s'a amestecat cu toate rasele și națiunile posibile, e deci degenerată. Tărînimea a ajuns din punct de vedere economic aproape întreagă la sapă de lemn; ea n'are gânduri de a stăpîni, ci de a emigra; burghezimea e întreagă de rassa străină, fiind compusă sau din Jidovi sau din comercianți imigrați, membrii ai tuturor națiunilor, cari umplu vestul Europei sau Balcanul. Aceștia sînt mai mult sau mai puțin asimilați. Am uitat însă, de ce e mai important, de gentry. O, cunoaștem bine burețele aceste, care absoarbe toată seva Ungariei, care a luat în arîndă toate oficiile, căpătîndu-și pe filii pierduți cu ele și privindu-le de sinecure, din care trebuie stors cât mai mult. El a umplut întreaga Ungarie cu o corupțiune, care a început să molipsească cu înecul toate păturile sociale. Asta se fie un neam de domni, când tot gândul și toată rîvna li este plină de prosti-tuție!

De sigur, nu! Într'aceea se mișcă naționalitățile în țeară. Slovaci, un popor diligent și orăzător, cîștigă la nord-vest tot mai mult teren; din nord-est se viră Rutinii, în sud-est se răspîndesc fără încetare Români, cari au în Ungaria o organizare economică cu mult mai bună, ca cei din România, la sud-vest încep Croații cu înecul să devină nestupuiți și între acești doi din urmă își ridică capul Sași și Șvabi. Aceștia stau poate pe treapta cea mai înaltă culturală. Maghiarii au reușit să dea-asta pe jumătate fără voce și le-au dat,

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Di Augustin Paul Delaletca și Emil Zola, — sau șoarecele și leul.

(Un răspuns — apoi discuție).

Di A. Paul s'a supărat foc. — S'a supărat pe mine. Și mulți nu vor ști că anume pentru ce? De ce se năpustește asupra-mi «simpaticul» gazetar dela «Gazeta» din Brașov — cu un sac de braçoave?

De ce?? — Iată vă spun. — Pentru articolul meu publicat în nrul 21 al «Revistei Ilustrate» din Bistrița, — sub titlul «Cum facem noi critica». — S'a năcăjit pentru-că l'am căleat pe ochiul de găină, zeflemizând o naivitate sorisă de dînsul în «Gazeta Transilvaniei». — Ear' cine se mînie — n'are dreptate. De aceea nici n'am răspuns fleacurilor cu cari încearcă să se apere în nrul din 7 Dec. st. n. al «Gazetei», — un «galimatias» de gîngăviri fără rost, naivități omului încornat. — N'am răspuns, — pentru-că însuși «răspunsul» dlui Delaletca m'a dispensat de a-l res-

punde, nefiind răspunsul acela altceva decît chiar documentarea celor scrise de mine, — anume: că dl Delaletca e naiv. — S'a arătat apoi că textul original e și mai de rău, decît cel care l'am citat eu din *memorie*, — apoi că dl Delaletca își bagă nasul unde nu-l ferbe oala, — când se mestecă cu o drăguță neorientare în chestia sfaturilor date de dl Iorga referitor la «Lucesfărul», — sfaturi comunicate prin grai viu, despre cari dumnealui nu poate avea știre.

Nu am răspuns apoi, — fiindcă m'au sfătuit și m'au convins unii, bărbai de sigur mai cuminți decît dl Delaletca, — cumcă cele publicate în «Gazeta» la adresa mea sînt sub nivelul discuției cinșite și serioase, sînt numai erupțiuni ale unui vanitos, — atîna în ambigie cum e mai rău: — spunîndu-i adevărul.

Ear' de răspund acum, o fac numai în urma unui nou atac din parte-i, în urma articolului său din Nrul 23 al «Revistei Ilustrate», articolul cel cu «scălmănarea». — Articolul din chestie, articolul acesta scris cu «spirit brașoveanesc», articolul acesta iesuit, nu-i decît iocana fidelă a dlui Delaletca, — arătându-ni-l clar, — naiv, — rătăcelos, — ridicol și mincinos.

Își începe articolul cu aparat mare, arătându-mi cu o drăguță naivitate că dumnealui știe rogu-te «francezește, nemțește, — ungurește, — latinește, — ba ce-i mai mult vrea să ne spună că știe și românește, și încă: bine, — și toate aceste ca la urmă să-i pot citi potrivit latinescul: «Parturiunt montes, — nascitur ridiculus mus».

Dar' iată, vă dau un specimen din «discuția», din «seriozitatea», din «spiritul» dlui Delaletca. Dînsul scrie din cuvînt în cuvînt:

«Îl cunosc personal pe dl V. E. M. — Prin Iunie vara trecută, fiind d-așa în Brașov, ședea într-o zi la un restaurant de pe promenada de jos, încununat de cățiva studenți de cl. VIII. dela gimnaziul din localitate. Cu o pălărie calabreză în cap și cu ochelarii pe nas, ședea în mijlocul lor, cu un aer de superioritate. El erat illis magnus Apollo!... Unul din studenți mă invită, să stau cu dînsii la masă și-mi prezentă pe dl V. E. M. — Părea mirat, că nu-i auzisem de nume. Nu-mi aduc aminte din conversația de atunci de altceva, afară de ceea ce-mi-a spus despre succesele sale dobîndite în

campania de cucerire întreprinsă contra sexului frumos».

Să-mi dați voce, st. cetitori, că după ce declar că cele scrise de dl Delaletca nu sînt decît minciuni cu coarne, — fantasmă deosecerată, — pentru-că (mărturisescă cei-ce mă cunosc) nu am, și n'am avut obiceiul a vorbi despre femeii, — nu mă ocup de ele, — ceea ce pot adevări prin tinerii, cari au fost de față, — să-mi dați voce — cum zic — a vă spune eu împrejurările între cari am făcut fericiția cunoștință a dlui Delaletca, întrebuintînd chiar stilul, modul d-sale de a scrie.

Eram la masă cu trei prieteni, împărțind, lîngă o bere, bucuria lor că au depus cu rezultat maturitatea. — Atunci a venit la masa noastră dl Paul Delaletca, și unul dintre prietenii mei mi-l'a prezentat.

Și a venit la masa noastră, gravul, — savantul domn, de aceea, pentru-că în ochii coetanilor, ai inteligenței din Brașov dl Delaletca în urma intrigilor sale și în urma exclusivismului său confesional, a ieșitismului său, e atât de bine văzut, — încât toți li încunună.

Notez, că dl Delaletca era atunci binișor «trăsnit» cum s'ar zice, — și de aici îmi explic eu halucinația al cărei făt e povestea cu: succesele dobîndite

în campania de cucerire contra sexului frumos.

Când unul dintre prieteni l'a spus că și eu scriu în gazete, subscriind: V. E. M. negreji că am rămas surprins văzînd cum «învîșatul» Delaletca face o mută stupidă, — pentru-că — mărturisesc, — am așteptat ca cel puțin gazetarii să iee act despre cele ce am scris de 6 ani încoace bine — rău, — prin ziarele și revistele noastre, mai vîrtos că pe vremea aceea îmi tipărisem deja romanul «Meteor».

Spune dl Delaletca, că sînt «grandoman».

Nu știu, — se poate, — atîta știu însă că dumnealui mă întrec în grandomanie.

Stimați cetitori! — Acum, după ce-m'am împlinit trista sarcină de a reglementa, a da peste nas dlui Delaletca, ca să-i fie învîșătură spre a nu se prea umfla ca broasca în tîu, — dați-mi voce să trec la partea a doua, în care voesc să completez părerile mele despre Emil Zola, să discut, — nu cu dl A. Paul, — nici nu pentru dînsul, — de oare ce eu el nu mai stau de vorbă, — fără pentru d-voastră, — stimați cetitori. (Va urma).

V. E. Moldovan.

când se renegau, cele mai înalte posturi. Germanii din Ungaria au început înăse să se simtă ca popor; ei refuză de a ajunge în oficii cu ajutorul diplomelor de 50 or. Pentru aceea s'a pornit o droaie de procese contra curajoșilor jurnaliști germani, cari vreau să dea tepe poporului lor din somn. Aceștia au silit în fine presa din Viena să iee poziție; pentru-o presă acesă, care cultiva cu dragoste ori-ce mișcare a șovinismului german în Oslaitania, n'avea nici un cuvânt pentru lupta disperată a Germanilor din Ungaria; din contră noi ne-am ținut de datorință a păși cu acea asprime față de șovinismul nebun din Austria, precum am fost una din primele foi, cari au salutat deșteptarea naționalităților din Ungaria.

Macedonia și călătoria lui Lambsdorff.

De când contelei Lambsdorff i s'a încredințat conducerea ministerului de externe, nici odată n'a trecut peste frontierele țării sale. Asupra scopului călătoriei ministrului de externe rusec, anunțată deja cu săptămâni înainte de acesta, se făcuseră deosebite combinațiuni. Între aceste chestiuni balcanice părea a fi determinat mai mult călătoria lui Lambsdorff. Știm într'adevăr, că în peninsula balcanică Macedonia este asemenea unui vulcan în sinul cărui de ani de zile clocotește lava, amenințând a erupie într-o bună zi. Turcia s'a dovedit elabă și incapabilă de a delătura crescândă nemulțumire a popoarelor locuitoare în Macedonia, asupra căreia neșoșii Bulgari își formează exclusivul drept de stăpânire.

Austro-Ungaria și Rusia interesate în locul prim în rezolvarea chestiunii balcanice au observat până acum un fel de înțelegere. Sub masca acestei înțelegeri, Rusia însă a manevrat în totdeauna pentru lărgirea sferei sale de activitate și întărirea avantajelor destinate a-i servi de puncte de operațiune în politica sa orientală. Chiar din acest motiv bine cunoscut călătoria lui Lambsdorff este considerată de un moment politic de importanță. Curtea din Belgrad s'a simțit umilită din partea Rusiei. Lambsdorff a venit să aducă și regelui Alexandru oare-care mângâiere. I-a promis că o ocaziune împărțirii Macedoniei Sârbiei încă îi compete o bucată însemnată și Bulgaria trebuie să renunțe la pofta sa de a fi singură stăpână asupra Macedoniei.

Din aceasta asigurare dată Sârbilor se vede, că Rusia este decisă să împartă posesiunile europene ale Turciei.

Se mai vede totodată, că deși la intervale, Rusia totuși urmărește cu o consecvență de fer executarea testamentului lui Petru cel mare. Factorul cel dintâi și cel mai decisiv în rezolvarea chestiunii balcanice este Rusia. Sigur că Rusia la împărțirea Macedoniei va căuta să-i valideze voința, ca Macedonia să se împartă între Bulgaria și Sârbia pendantele politicii ei orientale. Pe Românii, Grecii, Albanii și Turcii Macedoniei va cerea să-i jertfească moloahului slav.

Prin aceasta pacea în Macedonia nu se va restabili. Freoările vor continua. O pace durabilă s'ar putea asigura numai prin împărțirea Macedoniei pe baza teritoriului de limbă. Aceasta însă Rusia nu o va face.

La împărțirea Macedoniei vor conlucra însă și alți factori. De aceea va rămâne ca simplu plan și acela ca Macedonia să se împartă între Bulgaria, Sârbia și Grecia.

După acest plan Grecia ar câștiga teritoriile învecinate dela sud; linia principală de demarcațiune între Sârbia și Bulgaria ar fi riul Wardar, astfel ca vilaletul Cosovo și orașul Salonik să ajungă în posesiunea Sârbiei. Salonik trebuie deslăsat din ceroul de interes al Bulgariei, ca Sârbia să ajungă în posesiunea unui port de mare și astfel economicele să devină independente de Ungaria. Bulgaria ar mai primi niște teritorii în partea nord-estică în jurul vilaletului Cosovo, Albania ar trebui să ajungă sub stăpânirea Italiei, primindu-și de guvernator pe prințul Munte-negrului și cumnatul regelui Italiei: Miroo. În fine Muntenegru ar primi sandjaucul dela Novibazar, care de prezent se află în posesiunea Austro-Ungariei.

Până la o rezolvare a chestiunii macedonene după astfel de proiecte, comitetul comitet macedonean, care visează de o mare Bulgaria, își va face merdele. Ministrul de externe Lambsdorff va căuta să-i capaciteze și pe Bulgari și pe Sârbi, pentru realizarea planurilor rusești. Numai cât de multe ori planuri făcute pe hârtie în realitate s'au rezolvat altfel.

Despre călătoria lui Lambsdorff se mai comunică următoarele:

In Sofia

Contele Lambsdorff a luat dejunul la prim-ministrul Daneff, la care a luat parte și principele. Ministrul rus a vizitat apoi Sobrania.

Macedonienii au făcut seara o importantă manifestațiune cu torțe, acclamând pe Lambsdorff. Uaul din manifestațiune, redactorul Naumoff, a pronunțat un discurs implorând spriginul Țării pentru alinarea îngrozitoare miseriei a Macedonienilor. Contele Lambsdorff a mulțumit prin câteva cuvinte.

În Sofia se vede, că n'au fost mulțumiți cu atitudinea, ce Lambsdorff vrea să o ia în chestia macedoneană. Aceasta reiese între altele și din următoarele, scrise de ziarul guvernamental *«Vocerna Post»*:

«Ministrul de externe rusec ne-a adus, cum se pretinde, ramura de oliv. Macedonienii însă doresc uleul».

Reforme.

Călătoria lui Lambsdorff s'a restimțit — cum am amintit — mai mult în Constantinopol. Poarta se face, că vrea să introducă cu toată serioșitatea reforme în provinciile europene, despre ce ne asigură două știri mai nouă, date din capitala Turciei. Una vestește următoarele:

Naum-Paşa, fost guvernator al provinciei autonome a Libanului, va fi numit membru al comisiei de pe lângă Poartă, comisune provăzută în ordonanțele pentru aplicarea reformelor în vilaletale europene ale imperiului, de asemenea un ajutor creștin va fi dat inspectorului general.

A doua știre glăsuiește:

Poarta continuă a ține în curent ambasadele și presa despre activitatea energică și imparțială a inspectorului general și a comisiei speciale pentru aplicarea reformelor în provinciile europene ale imperiului otoman.

Intru-cât se vor adevăra aceste știri, se va vedea în curând.

Presa rusă.

Despre călătoria lui Lambsdorff și scopul urmărit de el eată cum se pronunță două ziare rusești:

«Moskovskij Vyedomosti» din Moscova scrie:

Călătoria contelei Lambsdorff la Viena din punct de vedere al politicii externe e la tot cazul de mare însemnatate.

Foala oficioasă ne spune anume, că Lambsdorff merge la Viena pentru aranjarea definitivă a chestiei macedonene.

Dela 1897 încoace Rusia și Austria sunt de acord în privința chestiei din Balcani.

Sârbia și Bulgaria însă vesteau mereu că monarhia austro-ungară are scopuri speciale separate în Balcani, și că nu este deplină înțelegere între aceste două puteri.

Pentru documentarea evidentă a solidarității acestora s'a aflat dară de mai potrivită călătoria lui Lambsdorff la Viena.

«Novos Vremia» primește știrea din cercurile diplomatice din Sofia, că visita contelei de Lambsdorff la Sofia ar avea scop de a constata cauzele refugierii populațiunii macedonene în Bulgaria, precum și de-a declara cerurilor dirigente bulgare, că guvernul rus dorește liniște în Macedonia.

Ministrul afacerilor străine rus crede deci, că activitatea provocatoare a comitetelor macedonene contra Turciei, care are dreptul de-a căuta să suprima revolta în imperiul seu, este inconvenientă și primejdioasă pentru Bulgaria.

O instituțiune salutară.

Breșou, 26 Dec. c.

Rar ni-se dă privilegiu ca în instituțiunile alcătuite de ocărmuirea țării noastre, să privim necăsi așezăminte cari să aibă de o potrivă în vedere fericierea tuturor popoarelor, cari locuiesc în această țeară. De comun ele ținese la înțărirea și ridicarea rasei domnitoare peste celelalte naționalități. Aș putea aduce, pentru a dovedi aceasta, nenumărate exemple, însă de astă-dată îmi este scopul a vorbi despre alceava, despre un așezământ umanitar al țării, care privește de o potrivă pe toți locuitorii, și pe cari chiar pentru aceea îl voi trata cu cuvenită serioșitate.

E vorba despre instituțiunea numită «Casa regnicolă de ajutorare a lucrătorilor și servitorilor din sfera economiei de câmp».

Această casă s'a înființat prin art. de lege XVI. din 1900 și s'a amplificat și completat prin Art. de lege XIV. din 1902. Stă sub jurisdicțiunea ministrului de agricultură reg. ung. având o direcțiune centrală în Budapesta, ear' prin orașe și sate îi conduce afacerile primăria comunală. Anual e subvenționată de stat cu 150.000 cor. Fîind înființată și subvenționată de către stat, nime nu se poate păgubi, căci cel-ce s'a înscris membru și plătește taxele regulat și primește ceea-ce legea poruncește.

Articolii de lege sus menționați spun că cine se poate face membru și cătare se plătească, ear' în schimb ce și cătare are să capete.

Membru al casei se poate face ori cine, fie proprietar de pământ, arăndator, econom, zăler, servitor etc. cu un cuvânt toți, bărbat sau femeie, fecior sau fată, prunc sau fetiță, cari cât de puțin se îndeletnicesc cu economia câmpului, ear' în grupa a 3-a și a 4-a (câci sînt ptu grupe) se poate înscrie ori și cine. Taxele de membru se plătesc săptămânal după clase, așa cl. I. 20 bani cl. II. 11 bani, cl. III. 5 bani; ear' cl. IV., 10 bani, ear' în schimb omul își asigură la casă de morbo medie și medicină gratuit, în timpul morbului câte 1 cor. la zi, ear' la casă de neputință și la bătrânețe 10 cor. pe fiecare lună, familiei un ajutor de 200—400 cor. pe când se căsătorească copiii 65—215 cor.

Se înțelege de sine, că aceste ajutoare pot să fie de 2 până în 10 ori atât de mari, după numărul libelelor de asigurare pe cari le plătește individul asigurat.

Am cetit și recetit aceasta lege și aducându-o în combinație cu poporul nostru per eminiențiam agricol, am aflat-o de tare salutară pentru dînsul între împrejurările lui actuale. Imbrăncit sub sarcina dărilor, ear' printre multe bănci, al căror rost el nu l'a priput și nu-l pricepe încă, adus la ruină aproape totală, e pe cale de a ajunge eară și starea de iobagiu, ba poate încă și mai rea. Publicațiunile de liotare cu zecile, le cetim pe fiecare zi. Toate acestea însemnează ruină și decadență. În aceasta stare de decadență ea se nu devină socialist, trebuie sărit într'ajutor. Legea menționată mi-se pare a ține în căta scout Țăranului în această privință. Ea este menită a ușa multe lacrimi și a alina multe suspine și suferințe. — De câte-ori nu esperiem că dacă se întâmplă de moare un Țăran sărac, ai săi aleargă în dreapta și în stînga până ce cu mare greu capătă de undeva împrumut banii de lipsă ca să-l poată înmormînta, pe când dacă ar fi fost membru al casei capătă spre acest scop 100 cor. și-i isprăvea lucrul fără a mai ruga pe nimeni. Dar de câte-ori se întâmplă nenorociri, căzături, lovituri etc. și din lipsa de mijloace nu se poate pune stavilă rului la început, încât poate să urmeze din aceasta chiar catastrofă. Cel-ce e membru, capătă medicină și medic gratuit, ear' cât e morbov câte 1 cor. la zi. Poate-se ceva mai umanitar decât aceasta?

Să nu pregetăm dar' a îndemna poporul ca cât de mulți și în mase să se facă membri ai acestei case. În prima linie sînt chemați preoții și învățătorii a lumina poporul premergînd chiar ei înșiși cu exemplu. Prea Ven. Ordinariat Archiepiscopesc de Alba-Iulia, prin circular atrage atențiunea preoților și învățătorilor asupra acestui lucru. Descrierea și explicarea acestei legi se află într-o broșură edată de Inaltul Minister reg. ung. și în limba română și poartă titlul: «Legea cea nouă despre Casa noastră de ajutorare» și o capătă ori-cine

o cere dela: «Az Országos Gazdasági Munkás és Cséld segélypénztár Igazgatója». Budapest, Alkotmány u. 16. De încheiere observ, că în anul prim de gestiune, această Casă a avut 23.179 membri, ear' servitorii au fost în număr 336.972. Ajutoare au primit în anul trecut 1040 înși în sumă de 54.194 coroane 91 bani.

Simeon Zehan,
preot gr.-cat.

Din protopresbiteratul gr.-or. al Clujului.

— O replică. —

— Dec. 1902.

(Urmare).

La cutezată «afirmare» a «membrului sinodal» că adevăr într'un tract unde preoții și învățătorii, sînt conștii de datorințele și sfînta lor chemare și fără directă conlucrare a protopopului să pot face multe și frumoase lucruri, răspundem și noi cu da! În tractul Clujului însă s'au făcut și se fac toate cele bune și frumoase fără conlucrare directă a protopopului, d. e. în Butene s'a cooperit școala — vezi d-le membru sinodal, că dăm cuvenita onoare excepțiunilor, — în M. R. s'a văpsit cu rogu turnul bisericești de lemn, care era amenințată cu ruinare, — de ce să fie rogu numai turnul reformatiilor din sat? În B. s'a făcut un coteț în P. s'a îngrădit cimiterul bisericești pe de o latură, trei părți pot fi și desgrădite, că și șea protopopul nu le vede, când vine în parohie, ba am văzut și o poartă nouă într-o parohie etc., etc., în Mociu s'a edificat poate cea mai frumoasă biserică din tract, unde sperăm că și-a dat preșiosul concurs și protopopul. Rugăm însă, să binevoiască cei competenți din Mociu a nu lipi pe protopopul de mulțumită publică pentru binevoitorul seu concurs, osteneală și abnegațiune, sestate în interesul bisericești noastre de acolo.

Nu poate înțelege «membrul sinodal» cum poate un protopop învîrjbi pe preot cu poporeni ei, când protopopul și așa are ocaziunea să convingă cu ei numai odată sau de două ori pe an; eară preotul este «păstorul cel bun» oile cunosc glasul lui și nu merg după glasul străinilor.

Dacă «membrul sinodal» nu poate înțelege nici atîta, apoi zău nu poate înțelege nimic, ori apoi d-sa nu-i din tractul Clujului și nu cunoaște referințele de aici.

Îi răspundem deocamdată numai atîta, că «e destul o băta la un ear de oale», și că, fie «păstorul» cât de bun și «oile» fie ele cât de ascultătoare, când însă se aruncă în mijlocul lor o dihanie urită, ele fug, se împrăție și «bunul păstor» abia poate să le adune, pe când eară apare dihania ca să se înceapă eară și același lucru. Ba viitorul apropiat din nou va dovedi — și aceasta o spunem cu mare supărare — că, «oile» așa se vor risipi, încât nici păstor cu glas de ânger nu le va mai putea aduna laolaltă.

Mulțumim «membrului sinodal» de constatarea ce o face și d-sa, că adevăr la conferența preoțească ținută cu ocaziunea sinodului ppresbiteral, n'au fost toți preoți convocați.

Cum stăm dară cu «convocarea întregii preoții»!? Și cum stăm cu votul unanim al preoților din tract cu care protopopul a paradat înaintea Ven. consistor?

La întrebarea, că de ce nu participăm la conferențele preoțești vom răspunde: a) n'am avut nici în trecut onoarea a fi invitați la toate conferențele; b) și când sîntem invitați mărturisim, că bucuroși nu putem participa sub astfel de conducere «înțeleaptă», ca a șefului dela Cluj, și ca să nu poată zice, că doar noi l'am turbura apa și din cauza noastră nu se pot aduce concluse «salutare» de feul «celor aduse» și în afacerea plătită datorită tractului și c) nu voim a sjeunge și noi în poziția rușinoasă, în care a ajuns părintele Simion Cluja din Mociu, în poziția de a fi boicotați din corporațiunile noastre bisericești. Noi îl cunoaștem pe părintele Cluja de un om harnic, inteligent și bun muncitor în agrul lui Christos, și dacă nici d-sa nu l'a merită a sta într-o corporațiune, sub presiunea lui «șef» și al «membrului seu sinodal» știm pozitiv, că nici noi n'avem ce căuta acolo și nu putem fi binevăzuți.

Prin provocarea la jertfele în timp și osteneală pentru binele tractului și la jertfele materiale tot spre scopul comun al d-lor, «membrul sinodal» dove-

dește cel puțin, că și de ar fi preot tot nu știe scriptura, care zice: «să nu ție stînga ta ce face dreapta».

De altoum regretăm, că aceste jertfe nu și prea arată roadă.

Nu negăm, că nu sînt membri «unei corporațiuni legale», numai pare cam șoasă legalitatea unei corporațiuni, unde oameni ca Cluja d. e. nu pot intra. Timbrul de «adiții ai întunecului» îl mai susținem și acum cel puțin față de «un membru sinodal».

Epitetul «cu musca pe căciulă» putea «un membru sinodal» să și-l păstreze sieși. Preotul A. Chifa — căci la dînsul se face aluștine cu ilustrarea casului — sigur își va și trage seama cu onorabilul «membru sinodal» și nu are lipsă să l'apărăm noi.

(Va urma).

Băleșcul și alții.

Revista esternă.

Germania.

Se comentază mult la Berlin un incident întâmplat cu ocazia călătoriei împăratului Wilhelm în Anglia.

Fiind acolo, el a primit o petițiune a lorzilor catolici din Anglia, semnată în particular de marele mareșal, ducele de Norfolk, cerînd abrogățiunea decretului din 1875, prin care s'au disolvat în Prusia toate ordinele mănăstirești, afară de acelea cari își consacrază activitatea lor îngrijind pe bolnavi.

Petițiunea a fost remisă printr'un lord catolic cuiva din anturajul împăratului, personaj care ocupă o înaltă pozițiune și care în acest moment se găsește la Sandrigham.

Împăratul a primit această petiție cu multă neplăcere și a declarat, că tot ce se putea face s'a făcut în anul 1887, când s'a autorizat un mare număr de ordine religioase de a rămâne în Germania.

Această petițiune a lorzilor catolici făcută fără știrea regelui Eduard, a produs o vie nemulțumire acestuia.

După cât se spune, petițiunea aceasta a venit într'un moment foarte nefavorabil pentru catolici.

Împăratul Germaniei favorizează în prezent un fel de uniune a tuturor confesiunilor protestante germane, pentru a putea crea cât de curînd o mare biserică națională evanghelică.

E mai mult deci ca sigur, că petițiunea nu va avea nici un răspuns.

Portugalia.

La întococirea sa din călătoria la Paris și Londra, regele Don Carlos a avut un viu conflict cu președintele consiliului asupra măsurilor de rigoare luate contra presei. Soveranul a criticat cu asprime configuraarea unui ziar și aplicarea cenzurei la celelalte cotidiane ale opoziției. În urma acestui incident, se anunță, prin Lisabona, ca iminentă demisia întregului cabinet.

Peninsula Balcanică.

Nu mai rămâne nici o îndoielă, că punerea în executiune a reformelor în provinciile europene ale Turciei într'un mod extraordinar de repede, contrar cu totul moravurilor guvernamentale turcești, s'a făcut sub impresiunea comunicatului guvernului rusec, apărut în «Mesagiul Imperiului», și a călătoriei contelei Lambsdorff la Viena, ceea-ce probează de altfel buna-voință cerurilor dela Yidiz-Kioak și ale Porții.

De altă parte însă, graba aceasta în aplicarea măsurilor dă naștere la conflicte între inspectorul general și președintele comisiei de pe lângă Poartă, și provoacă greșeli. Autoritățile de asemenea se plîng, că primesc prea multe ordine de odată.

Din Soutari se anunță, că pe când căpitanul turo Mustafa, cu doi-apre zeci gendarmi, se ducea în satul Trist pentru ca să aresteze câțiva Albanezi, aceștia au atacat pe neașteptate detașamentul prin focuri de pușcă, ucidînd pe căpitan și pe patru gendarmi.

Știri mărunte.

Comercianții mari germani regretă, că splanarea conflictului cu Venezuela va fi supusă unui tribunal de arbitri, căci ar pute să ajungă Statele-Unite să eșerească controlul financiar, ceea-ce ar fi supunerea comerțului european la discreția americană.

Trupele franceze au părăsit orașul Sengai (Ohina), așa că au mai rămas numai cele germane.

Întreaga presă din Madrid se ocupă cu știrile alarmante din Maroc, unde se prevede izbucnirea unui război sfînt.

„ARDELEANA“

instituit de credit și de economii, societate pe acții.

Sediul: Orăștie (Szászváros) în casele proprii.

Fondată la anul 1885.

Capital social: 500.000 K. Fonduri: 350.000 K

Starea depunerilor peste 2.000.000 K.

Se primesc: **Depuneri spre fructificare** dela particulari cu 5% iară anuț, cu 5½% cu anuț; ear' dela corporațiuni culturale cu 6% interese.

Darea de venit după interese o solvește institutul separat.

Depuneri și ridicări făcute prin poștă se efectuează cu reîntoarcerea poștei.

Direcțiunea.

Cel mai ieftin magazin de piele!Prin aceasta aduc la cunoștința p. t. public, că am deschis în localitate, **Piața-mare nr. 1**, vis-à-vis de firma I. B. Misselbacher**un magazin de pielării**

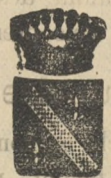
provezut cu toate soiurile de piele indigene și străine. Totdeauna se află în deposit pinge, piele fină, opinci și tot felul de accesorii pentru bransa papucăritului. Asemenea se află totdeauna mijloacele cele mai bune și practice pentru conservarea încălțămintelor.

Recomandându-mă on. public, semnez

Cu deosebită stimă

Ioan Fleischer,

Sibiu, Piața-mare nr. 1.

Cognac**CZUBA-DUROZIER & Cie.**

DISTILLERIE FRANÇAISE, PROMONTOR.

Descrierea ArdealuluiCine vrea să cunoască frumoasa țară a **Ardealului**, și cu deosebire **Munții Apuseni**, patria lui Horia și Lanou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume**Teara-Noastră,****descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,**

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate stările noastre au apreciat în cuvinte elocvente aceste descrieri, unisile ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Lage română“ are între altele:

„Până astăzi n-a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce întrădărase simțită la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primăria amabilă pe care o merită.“

Comandă se pot face la

Librăria W. Kraft.**Din editura „Tipografeii“, soc. pe acții în Sibiu.**

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Aluasiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare“	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoilul	—30
Costan T., Aur, novelă	—40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	—32
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Indreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Nationalitatea, studiu	—40
Reprivere din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Rusu-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Kraft în Sibiu.

797 sz. 1902. vhtó.

439 1—1

Arveresi hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel köz-hírre teszi, hogy a nagyszebeni kir. járásbíró-ság 1900. V. II. 376/2 számú végzése követ-keztében Dr. Lemény Livius ügyvéd által »Concordia«, keresk. részv. társaság javára Lucian Alesandru ellen 59 kor. 75 fillér s jár. erejéig 1901. évi Deczember hó 5-án fo-ganatosított kielégítési végrehajtás utján felul foglalt és 698 kor. becsült következő ingó-ságok, u. m.: többféle csizma és cipő nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a nagyszebeni kir. já-rásbíró-ság 1902-ik évi V. 714. számú végzése folytán 59 kor. 76 fillér tökékövetelés ennek 1898. évi Julius hó 1. napjától járó 1/2% ka-matai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 76 kor. 35 fillérben bíróság már megállapított költ-ségek erejéig Nagyszebenben Dragoner-wache 2. hsz. a. alperes lakásán 1903. évi Január hó 2-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándé-kozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra ki-elégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyszebenben, 1902. évi De-czember hó 15. napján.

Reichenberger Károly,
kir. bír. végreh.**Altoi de struguri**

de calitate „usance“ și vițe de vile nobile, europene, cu rădăcini și lăci, cu prețuri foarte reduse. Mla cu 90—100 fl.

In deposit: altoi cu rădăcină 1,200.000 buc. altoi în vițe plantate, cu rădăcină, 25.000 buc. altoi verzi lăci 400.000 buc. vițe europene de doi ani cu rădăcină 120.000 buc. vițe europene de un an cu rădăcină 600.000 buc. vițe lăci europene de soi de vin și desert 500.000 buc.

Toate aceste sînt de soi excelent de vin și desert, rasă curată și se trimit cu garanție completă. Dacă comăndele nu cîrșpund plătesc imediat porto po-stal pentru tour și retour, precum și banii trimiși de cumpărător. In modul acesta fiecare se poate provide, pe spe-sele mele, cu cele de lipsă și poate acasă la el să se convingă despre ceea ce cumpără.

GARD VIU.

Răsăduri „Gleditschia“ și sîmînțe.

Plantă de îngrădit care se desvolalt repede și are ghimpi foarte mari. E unica plantă care ne poate da în puțin ani un gard foarte bun, impenetrabil atît de oameni și de vite, cît și de iepurii cei mai mici. Moșii mari și mici, comune muntoase, câmpii, curți, măie-riști, grădini, cimiter etc. pot fi în mo-dul acesta îngrădite odată pentru tot-deauna, și gardul poate fi închis apoi cu lăci. La fiecare comandă se alătură o instrucțiune de plantare și manipu-lare provăzută cu un desen. Pentru orientare mai bună se trimit liste de prețuri, frumos ilustrate, gratis și franco și fără nici o silă de-a cumpăra.

Răsăduri de nuci. De doi ani;

imensă, pentru-ce s'au și răspândit în tim-tul din urmă aproape în toate economiile.

Adresa: 876 10—20

„Érmelléki Elő Szőlőoltvány-Telep.“

Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografa“ soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“

cuprînsînd

unele date dela întemeierea ei pînă la

31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Preț 1 coroană, cu porto poștal 1 coroană 20 bani.

Lupta pentru dreptde **Dr. Rudolf de Jhering**

traducere

de **Teodor V. Păcățian.**

Preț 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— **fioare Români,**— **luptător pentru**— **dreptul național.**

Se află de vânzare la:

„Tipografa“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil Isosif Marschall.

Premiat cu diplomă de onoare și cu medalia de aur la expozițiile igienice din Cairo (1895) și Londra (1896).

Un mijloc extern experimentat de capacități medicale și folosit în spitale mai mari cu succes excelent este

SPIRTUL DE REUMATISM,

sigur și de o eficacitate foarte grabnică contra podragei, reumatismului, ischias etc.

Puterea lui e surprinzătoare, făcînd de multe ori să înceteze total și cele mai învechite dureri de podagră și reumă numai după câteva frecături.

Prețul unui flacon cu îndrumarea de folosință 1 cor., unul mai mare 2 cor. 40 bani.

Cremă de garioaie contra pipingenilor și tuturor necurățe-niilor de pe pielea feții și a mânilor. Mijloc preferit în cercurile înalte. Preț 1 cor.**Pudră de garioaie**, dă pielei elasti-ci, tate și finețe. Se află de culoare albă, trandafir și crême. O cutie 1 coroană.**Praf de garioaie pentru dinți** pen-tru ținerea în stare bună a dinților și a gin-givilor. Desinfecțează gura, dă dinților o albeață orbitoare. O cutie 80 bani, o perie de dinți 1 coroană.**Săpun de garioaie.** Cel mai fin săpun de toaletă, cu un miros deosebit de plăcut. O bucată 80 bani.**Elixir de păr,** împedecă cu siguranță căderea părului, chelia și formarea mătrefei. Prețul unui flacon 3 cor.

Se capătă în mai toate farmaciile.

Cu ramburs sau pe lîngă anticiparea banilor trimite producătorul lor

WIDDER GYULA,

farmacist, Sátorajauhely.

Deposite principale în Budapesta la farmacia lui Isosif Török, Király-utca nr. 12 și la »Nádor gyógyszer-tár« a lui Egger, Váci-körut nr. 17.

În Sibiu se capătă la I. C. Molnár, Gottlieb Heinrich, E. Rummler, în Sebeșul-săsesc la Lud. Binder, în Orăștie la Isosif Graffius, în Mediaș la Isosif Oberth, în Cohalm la E. V. Melas.

Subscrisul îmi iau voie a atrage atențiunea prea onor. public asupra

bioului meu tehnic

pentru executarea de tot felul de planuri și măsurări de moșii; asupra

atelierului meu pentru reparaturi de biciclete

și mașini de cusut,

de ori-ce sistem și fabricat, și de mașini de tot felul; mai departe asupra

atelierului meu de ascuțit

pentru executarea tuturor lucrărilor de ascuțit și politură; — mai am totdeauna în deposit instalațiuni complete pentru iluminarea cu acetylen conform rescriptului ministerial și execut ori-ce instalațiune de ori-ce mărime conștiențios și cu prețuri convenabile.

Cu stimă

Eugen Wellmann,

Sebeșul-săsesc.

Din editura „Tipografeii“, societate pe acțiuni în Sibiu.**Biblioteca populară a „Tribunei“**

1. Pădurea. Novela de Ioan Slavici, 12 cor. Un exemplar 30 bani.
2. Fata Stoleiului de Matilda Ungler-Pent. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Piperaș Pătra. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcăș și Tăndală. Anecdota de Silvestru Mol-dovan. Preț 1 cor. Exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-epograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tău legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Idr. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țărănilor români la muntă, de Benedict Voica. Un exemplar 16 bani.
9. Fieșă a unei mame. Poveste de Silvestru Mol-dovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ighat. Poveste de Silvestru Mol-dovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Ungler-Pent. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgostit. Poveste de Silvestru Mol-dovan. Un exemplar 16 bani.
13. Măscă de masă. Legende populare din giorul Măscăruș. De George Ceșbaș. Un exem-plar 12 bani.
14. Bunica de Bujoră. Poveste tradusă din limba rusă de prof. Dr. Urban Iarzik. Un exem-plar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Idr. Un exemplar 16 bani.
16. Din bătrani. Obiceiuri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Idr. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Tărașului de George Ceșbaș. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărușă ca trei picioră. Poveste fran-țuzească de Eleonora Tăndășescu, după A. Ge-toray. Un exemplar 16 bani.
19. Căpățâna. Poveste de I. T. Mera. Un exem-plar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgostit. Novela de Björnsterne Björnson. (1886). Un exemplar 8 bani.
21. Frică și Văntă. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
22. Bătăliile din secolul al XVIII-lea. Un exem-plar 8 bani.
23. Fata Crăiului din setini. De George Ceșbaș. Un exemplar 8 bani.
24. Strigăciua. Din fanteziile lui Nicolae Gogan. Un exemplar 16 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Ceșbaș. Un exemplar 20 bani.
26. Tăiaș unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Veeții. Din fanteziile lui Nicolae Gogan. Un exemplar 40 bani.
28. Păcăș în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Năvălita. Comedie de Meliara. Un exemplar 40 bani.
30. Lumina proclor. Poveste de Silvestru Mol-dovan. Un exemplar 10 bani.
31. Măscă-impărat. Poveste din popor de „Mă-găreșii“. Un exemplar 24 bani.
32. Dină-impărată. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Ceșbaș. Un exemplar 16 bani.
34. Spica de aur. Culese de dascălul Ioan F. Le-sar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Regatul. Novela de Bret Har-te. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Indulă. Poveste în versuri de Ioan Meș-te. Un exemplar 16 bani.
37. Prineasa formecă. Poveste în versuri de F. Dăile. Un exemplar 20 bani.
38. Dină Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meș-te. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meș-te. Un exem-plar 20 bani.
40. O partidă în pădure. De Antonia Ghilase-roni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnul Ioan Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Căpățâna și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meș-te. Un exemplar 36 bani.
43. Mieză Fudată. De George Ceșbaș. Un exem-plar 40 bani.
44. Bătălia peșterii. Poveste de Nicolae Trim-biteanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandre Faredi. Tradusă de I. L. Orăgăș. Un exem-plar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turgheniev. Trad-șă de d. Umbașcu de Ioan Meș-te. Un exem-plar 20 bani.
47. O cutie de aur. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare. Căntec bătrănești. Din cule-gerile lui I. Pop Retegan. Un exemplar 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Kraft în Sibiu.